

imidlertid det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Octavius Hansen) nylig udtalte, at han vilde finde det tilstrækkeligt, at der kun var Spørgsmaal om de kommunale Bestyrelser, og at vedkommende Grundeiere ikke skulde høres; da vil jeg sige, at jeg tror, at det vilde være meget uheldigt om et saadant Forslag kom frem; thi det vilde ganske sikkert møde Modstand ikke alene hos Landsthinget, men ogsaa hos mig, idet jeg for mit Vedkommende ikke kan Andet end erkjende, at en saadan Forandring ikke er uden væsentlig Betydning for Grundeierne. Naar jeg imidlertid kan gaa med til det tredje Alternativ, som det ærede Udvalg har stillet, at nemlig Halvdelen skal være nok, naar begge de kommunale Bestyrelser ere enige, saa er det, fordi jeg anser det for en given Ting, at, naar begge de kommunale Bestyrelser ere enige, maa Sagen siges at være saa forstandig og rigtig, at enkelte Mænds Interesse ikke bør være afgjørende, og desuden er der Garantier for, at vedkommende kommunale Bestyrelser ikke vilde være blevene enige, dersom der var overveiende Stemning mod en saadan Foranstaltning hos Distriktets Beboere. Jeg kan for Øvrigt ikke anerkjende den ærede Ordførers Ytring om, at Vædringsforslaget under Nr. 2 skulde gjøre Bestemmelsen tydeligere, — jeg tror i alt Fald, at man maa være enig med mig i, at den ikke er bleven smukkere, — men Meningen er jo dog tydelig, og jeg finder Anledning til at bede det ærede Thing i dette Forslag at følge Udvalget, idet jeg tror, at det er et Forslag, som ogsaa vil kunne vente Tilslutning hos Landsthinget, hvor man som bekjendt har lagt en ganske overveiende Vægt paa Grundeierne, saa at man saa at sige vilde stille dem i Spidsen, naar der overhovedet blev Spørgsmaal om at foretage en saadan Foranstaltning. Naar et æret Medlem, jeg tror, at det var det samme ærede Medlem, jeg nylig nævnte, sagde, at han ansaa det for ønskeligt, om man fremkom med en særlig Lov i hvert Tilfælde, da maa jeg sige, at jeg ikke kan erkjende dette for at være rigtigt. Jeg tror, at mange Tilfælde vilde være af den Betskaffenhed, at de Betingelser, der her fordræs, vilde være tilstede, og at der altsaa ikke er fjerneste Anledning til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse, men jeg skal dog bemærke, at, fordi der gives en almindelig Bemyndigelse, hvor Forholdene ere saaledes, at de passe efter Loven, dermed er det jo ingenlunde sagt, at der ikke kan være Spørgsmaal om at give særlige Love, hvor der foreligger Tilfælde, der ikke passe ind i Loven, og hvor man dog

maa være af den Overbevisning, at der bør ske en Forandring. Der kan ikke være Noget i Veien for at fremkomme med særlige Love for de særlige Tilfælde, men jeg tror, at det er nyttigt, at Regjeringen har en saadan almindelig Bemyndigelse, nyttigt navnlig af den Grund, at, saaledes som Sagen nu er, kan en enkelt Mand af Egenfindighed, Egennytte eller af andre Grunde sætte sig imod og derved forhindre Foranstaltninger, som af Alle, undtagen af ham erkjendes for at være nyttige og rigtige. Den væsentligste Grund til dette Lovforslags Fremkomst har jo ikke alene været den, at det er anbefalet af Kjøbstadskommissionen, men ogsaa den, at de gjældende Regler ikke saa sjældent træde hindrende i Veien for en eller anden for Kjøbstaden ønskelig og nyttig offentlig Foranstaltning. Jeg erkjender med den ærede Ordfører, at naar Thinget maatte vedtage Vædringsforslaget under Nr. 2, maa Vædringsforslaget under Nr. 4 som en ren Redaktion ganske falde sammen dermed, og jeg kan ikke skjønne rettere, end at Vædringsforslaget under Nr. 5 blot er en Udvikling af den Ide, der forresten er nedlagt i Lovforslaget, anvendt paa de Tilfælde, der fremkomme efter Vædringsforslaget under Nr. 2. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 1 angaar, da er jeg i fuld Overensstemmelse med det ærede Udvalg med Hensyn til, at den Lov, der muligen kunde vækkes ved Lovforslagets Ord, derved haves, og min Betragtning i saa Henseende — jeg har selv foranlediget dette Forslag stillet — er netop den, at Loven af 11te Februar 1863 udtrykkelig har gjort en Adskillelse mellem Byens egentlige Grund og Kjøbstadgrænderne, saa at jeg har anset det for rigtigt herved at faae enhver Lov fjernet. Jeg vil sige, at Hensynet til Loven af 11te Februar 1863 er Grunden til, at jeg ogsaa anbefaler det ærede Thing at vedtage Vædringsforslaget under Nr. 3; thi skjøndt det ved første Dickkast kunde synes, at Loven ikke vel kan faae Anvendelse paa Handelspladser, maa det dog erindres, at Loven af 11te Februar 1863 ogsaa kan gjøres gjældende for Handelspladser, saa at der ogsaa der kan komme Tilfælde, hvor der kan være Spørgsmaal om en Forøgelse af den egentlige Handelspladser Grund. Jeg finder derfor ikke Noget at erindre mod at vedtage ogsaa dette Forslag. — Min Stilling til Sagen er altsaa den, at jeg maa anbefale det ærede Thing at vedtage samtlige af Udvalget stillede Vædringsforslag, idet jeg har det Haab, at det ikke skal møde nogen Banstuelighed at faae det andet Thing til at gaae med der-